

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Per Hækkerup): Udvalget har holdt 8 møder og har haft samråd med finansministeren. Der er modtaget skriftlige henvendelser fra 15 organisationer, deriblandt fra de største erhvervsorganisationer samt fra forskellige enkeltpersoner. 4 organisationer og en delegation fra indehavere af industrivirksomheder har haft foretræde for udvalget. I alle disse henvendelser har de pågældende fremført forskellige synspunkter med hensyn til det foreliggende lovforslag. Det siger sig selv, at disse henvendelser er indgået i udvalgets arbejde, og som det fremgår af ændringsforslagene, er de i et vist omfang taget i betragtning ved udformningen af disse.

Udvalgsarbejdet er resulteret i enighed mellem et flertal i udvalget og finansministeren om i alt 9 ændringsforslag. Deraf må de seks siges at være af mere teknisk karakter, mens de tre går ud på egentlige realitetsændringer.

Det drejer sig for det første om 2 ændringsforslag, der tilgodeser den kritik, der har været rettet mod forslaget udformning af én skala for forsørgere og ikke-forsørgere. I stedet er der nu ved ændringsforslag nr. 2 opstillet to skalaer, hvorved ikke-forsørgere kommer til at begynde at yde deres bidrag til stabiliseringslånet, når skalaendkomsten er 12 000 kr. og derover, mens skalaen for forsørgere fortsat begynder ved skalaendkomster på 14 000 kr. Ændringen betyder en nyopstilling af skalaer, som for en række indkomsttrin betyder en lempelse i forhold til den oprindelige skala. Dette medfører til gengæld, at det samlede provenu af stabiliseringslånet bliver lidt mindre end oprindeligt forudset, men det andrager dog stadig ca. 400 mill. kr. årlig.

I forbindelse med opstillingen af skalaerne har udvalget drøftet spørgsmålet om de helt unge, som har en forholdsvis god

indtægt og, som det har været fremført i udvalget, kunne have glæde og fordel af, at også de fik en adgang til opsparing. Udvalget har imidlertid ikke kunnet imødekomme dette synspunkt, idet man fandt, at en sådan ordning ville være forbundet med meget stort administrativt besvær, og at dette besvær ikke ville stå i noget rimeligt forhold til det formentlig ret lille udbytte, en ændring i den retning ville medføre.

Udvalget har også beskæftiget sig med spørgsmålet om, hvad der forstås ved skalaendkomst. Selv om dette begreb jo i og for sig er klart nok, fremgår det af den offentlige debat omkring lovforslaget, at der har været en del uklarhed, og finansministeren har derfor over for udvalget bekræftet, at ved skalaendkomsten forstår man den skattepligtige indkomst, det vil altså sige indkomsten efter de skattefradrag, skatteyderne selv har haft adgang til at foretage, og yderligere 3 fradrag: børnefradrag, hustrufradrag og merindkomstfradrag. Det betyder, at den forestilling, der har dannet sig hos visse, at skatteydere med en indtægt på 12 000 kr., respektive 14 000 kr. eller der omkring, ville blive omfattet af lovens bestemmelser, er forkert. Den virkelige mindsteindkomst vil ligge betydelig højere. Formentlig vil indtægter op til 18 000—20 000 kr. falde uden for lovens bestemmelser, og først ved denne grænse indtræder pligten til at tegne stabiliseringslånet — og altså med det lille beløb af 100 kr. pr. år for derefter at stige i forhold til indkomstens størrelse efter en progressiv skala.

En anden ændring, som finansministeren foreslår og udvalgets flertal tiltræder, tilsigter at gennemføre en lempeligere ordning for ældre personer. Også her har det været anført, at der kunne være rimelighed i at skabe noget lempeligere forhold for betaling af stabiliseringslånet, og dette synspunkt er imødekomet ved ændringsforslag nr. 3. Herefter muliggøres det for personer, som falder ind under loven, at få udleveret obli-